

Over enkele jaren houdt de Wet bodembescherming op te bestaan. De wet wordt nu herschreven en zal daarna opgaan in de Omgevingswet. De contouren van de wet zijn te vinden in een proeve van een Aanvullingswet bodem en een Memorie van Toelichting. Het voorstel is te vinden op het internet en stond onlangs open voor reacties. Bij de sluiting van de termijn stond de teller op 56 reacties. Het Interprovinciaal Overleg en de Vereniging Nederlandse Gemeenten hebben voor hun reactie uitstel gevraagd en gekregen. Dat zal het totaal op 58 reacties brengen. De reacties zijn openbaar en eenvoudig te vinden. Misschien iets voor de daluren.

De meeste reacties komen van gemeenten en omgevingsdiensten. Dat is begrijpelijk. De gemeenten krijgen er immers taken op het gebied van bodembeheer bij en daarvoor schakelen zij in de regel een omgevingsdienst in. Het is logisch dat zij extra geld vragen om de extra taken te kunnen uitvoeren. De tweede plaats komt toe aan adviesbureaus. Zij zijn natuurlijk getroffen door het bericht dat voortaan minder onderzoek behoeft te worden uitgevoerd, met daarbij de suggestie dat de besluitvorming daardoor zou verbeteren.

Opmerkelijk weinig provincies hebben gereageerd. Mogelijk worden de reacties gebundeld in het gezamenlijke advies van het Interprovinciaal Overleg.

Mijn adviesbureau heeft ook gereageerd. Het meest opvallende van de Memorie van Toelichting vind ik de eenzijdige nadruk op de gebouwde omgeving en op de activiteit bouwen. De 'rode ruimte' neemt nog geen vijftien procent van onze oppervlakte in. Het eenzijdige accent op de rode ruimte vind ik bijzonder voor een minister van VVD-huize die landelijk woont.

Juist op de resterende vijftientachtig procent is bodembeheer op zijn plaats. Denk maar aan het rijtje grote wereldproblemen: klimaat, voeding, drinkwater, energie en biodiversiteit. Voor elk van deze onderwerpen is de hoedanigheid van de bodem van essentieel belang.

Voor een duurzame wetgeving zou nu de opening moeten worden geboden om daarvoor passende maatregelen te kunnen nemen.

Een integrale benadering van de bodem was het doel. Door de eenzijdige focus op de rode ruimte kan daarvan niet worden gesproken. Of zouden de bedenkers van wet en toelichting de integraliteit alleen hebben gezocht binnen het eigen departement?